

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

№ 132 (2543)

СУБОТА

5

ЛИСТОПАДА

1983 р.

ЦІНА 2 КОП.

Видається
з грудня 1939 р.

Орган Ровенського обкому ЛКСМ України

ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ — ТРУДОВІ ЗВЕРШЕННЯ!

З хорошими трудовими показниками зустрічає свято Великого Жовтня комсомольсько-молодіжний колектив ремонтників Дубровицької райсільгосптехніки. Кожен робітник перевищує щоденне завдання на 10—15 процентів.

НА ФОТО (зліва направо): члени колективу токар Володимир ЯКОВЕНКО, інженер-дефектувальник Тимофій ДОВЖИК, електрогазозварник Степан НАГОРНЯК, слюсар Петро ФЕДОРЧУК.

Фото О. ДРОЗДОВА.

ДАРУНКИ СВЯТУ

За підсумками дев'яти місяців наш колектив вийшов переможцем соціалістичного змагання серед споріднених підприємств. За цей час вироблено 3568762 тонно-кілометрів при плані 3415000.

Після всі водії нашої організації стали на передову трудову вахту. Ще ширшого розмаху набуло трудове суперництво. Найкращі показники добивається Л. Макарук. Він щодня перевозить понад 10 тонн ва-

тажів, що значно більше запланованого. Приклад сумлінної праці показують також І. Барташук та Р. Гордіук.

Колектив водіїв трудиться під девізом: щозмінні перевиконувати завдання, бережно ставитись до витрати пального.

І. КУХАРУК,
економіст виробничого автомобільного об'єднання обласпожиспільм.
Млинівський район.

На одних із комсомольських зборів члени обох колективів вирішили відзначити ударною працею свято Великого Жовтня і слова свого дотримали. Вони вже завершили план третього року одинадцятиріччя.

Н. КЛИМ'ЮК,
секретар комсомольської організації ливарно-механічного заводу.
Дубнівський район.

СЛОВА ДОТРИМАЛИ

Сумлінно трудяться на нашому підприємстві члени комсомольсько-молодіжних колективів фрезерувальників та токарів, де групкомсоргані Михайло Козуб і Галина Рокітська. Усі вони — висококваліфіковані майстри, володіють суміжними спеціальностями. Майже щодня перевиконують змінні завдання на 5—10 процентів.

ЗОВОВ'ЯЗАННЯ—ДОСТРОКОВО

З книжкового магазину «Знання», в якому працює комсомольсько-молодіжний колектив Лариси Литвинчук, майже кожен відвідувач виходить з потрібною книгою і хорошим настроєм. До покупців дівчата ставляться з увагою, допоможуть підібрати необхідну літературу, порекомендують новинки. Якщо ж у продажу немає потрібної книги, комсомолки приймають замов-

лення і наступного разу стараються задовольнити бажання. Не випадково колектив магазину одним з перших у Березнівському районі завоював право називатися зразковим. Напередодні свята дівчата ще раз підтвердили, що вони гідні цього звання — першими серед колективів торгівлі справилися із зобов'язаннями трьох років п'ятиріччя.

М. МЕЛЬНИЧУК,
зав. відділом комсомольських організацій Березнівського райкому комсомолу.

НОВИМИ УСПІХАМИ, УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ ЗУСТРІЧАЮТЬ ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО—66-у РІЧНИЦЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ТРУДІВНИКИ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ. В ЦІ ДНІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ, У КОЛГОСПАХ І РАДГОСПАХ ШИРИТЬСЯ ЗМАГАННЯ ЗА ВИСОКІ ВИРОБНИЧІ ПОКАЗНИКИ.

● Значного підвищення продуктивності великовагівних сталеплавильних агрегатів добились на передовій трудовій вахті трудівники нового конверторного комплексу, введеного в дію на Дніпропетровському металургійному заводі імені Ф. Е. Дзержинського наприкінці минулого року. За добу тут при нормі «27» проведено 31 повновагу плавку. До кінця року вирішено виплавити понад завдання сто тисяч тонн сталі.

● В русі за економію і бережливість беруть активну участь турбобудівники Харківського заводу імені С. М. Кірова. Напередодні свята вони достроково виконали соціалістичні зобов'язання по економії матеріальних ресурсів. Із заощадженого з початку року металу можна виготовити цілу турбину.

● Трудову перемогу здобув колектив Сумського виробничого об'єднання «Хімпром». Він рапортував про виконання трирічного завдання по обсягу виробництва і продуктивності праці. Додатково до плану реалізовано продукції на вісім мільйонів карбованців.

● Водії об'єднання «Вінницявантажавтотранс» достроково виконали сезонне завдання по перевезенню буряків. Вони доставили на цукрові заводи півтора мільйона тонн солодких коренів — значно більше, ніж передбачено планом.

● Радісні вісті надходять у ці дні і від трудівників села. Зірка трудової слави спалахнула над тваринницьким містечком у селі Жовтнєве Попільнянського району Житомирської області. Колектив радгоспу «Попільнянський» ознаменував переджовтнєву трудову вахту виконанням річного плану виробництва і реалізації тваринницької продукції. Державі продано понад завдання 150 тонн молока. Порівняно з минулим роком надій від корови зріс тут на 600 кілограмів.

● Рекордного для колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Кіровоградської області врожаю цукрових буряків добились місцеві механізатори. З кожного із 1200 гектарів вони зібрали по 500 центнерів солодких коренів. На завод відправлено останній автопоїзд із сировиною. Оперативно впоратися з великим обсягом перевезень допоміг комплексний вантажно-транспортний загін, створений за допомогою райсільгосптехніки. За місяць загін більш ніж у півтора рази перекинув сезонне завдання.

● Ланка Героя Соціалістичної Праці М. Лемешка з колгоспу імені Ватутіна першою у Василівському районі Запорізької області завершила збирання кукурудзи. Як і передбачалось зобов'язаннями, кожен з ста гектарів дав по 100 центнерів зерна. Зараз передовий колектив готує масив під урожай майбутнього року.

Кожен трудівник готує Вітчизні до її ювілею вагомий дарунок.

(РАТАУ).

МІТИНГ «Не дамо підірвати мир!» відбувся в Костопільській середній школі № 5. Учні від першого по десятий клас вишукувались на шкільному стадіоні. В руках у них плакати з написами: «Голоси за мир!», «Ні — війні» та інші. Звучить пісня «Бухенвальдський набат». Мітинг відкрив секретар партійної організації школи, вчитель математики В. А. Петренчук. Виступаючи на мітингу говорили про для життя і напачання їм потрібен мир, з дітьми всіх країн світу вони хочуть жити тільки і тільки в мирі. Десятикласник Сергій Гозденський розповів про внесок у справу миру учнів свого класу. Кошти зароблені на збиранні картоп-

лі в підшефному колгоспі «Лепіньський шлях», комсомольці вирішили перерахувати в Радянський Фонд миру.

Перед учнями також виступив ветеран війни Є. Х.

Марчук, який розповів про ті страхоти, які принесла людству друга світова війна. Він закликав школярів добре вчитися, брати активну участь в житті школи, боротися за мир у всьому світі. Мітинг закінчився виконанням Гімну демократичної молоді.

Ми народилися під мир-

ним небом і не пережили страхіт, війни. Однак ми знаємо з книг, з кінофільмів, які бди песе вона людству, ми свято бережемо пам'ять про тих, хто віддав за щасливу долю покоління

своє життя. Ось чому ми привнемо свій голос до тих, хто говорить «Ні!» кровопролитним війнам.

М. ДРАГАНЧУК,
учень 10 Б класу міської середньої школи № 5.

Ми не повинні допустити повторення трагедій Хіросіми і Нагасакі, Бухенваль-

да, Майданека і Сонгмі. Величезну небезпеку миру на землі являє собою агресивна політика президента Рейгана. Ми, діти СРСР, як і весь радянський народ, хочемо миру, нам не потрібна війна. Тому

нещодавно члени клубу інтернаціональної дружби нашої школи провели велопробіг, присвячений боротьбі за мир під девізом: «Не дамо підірвати мир!». Відбувся мітинг, який відкрив вчитель іноземної мови, керівник клубу В. М. Жуковский. На мітингу виступили президент клубу комісар велопробігу Віра Бли-

щик, інші учні. У велопробігу взяли участь учні 7—10 класів. Мітинги відбулися у Здовбицькій, Уздецькій, Кунинській, восьмирічній та Мізоцькій школі-інтернаті.

Гнівно лунали голоси дітей, тавруючи паліїв війни та їх людиноненависницьку сутність. Звучали вірші, пісні про мир. Лозунги над колонами учнів промовляли: «Миру — мир!», «Ми за мир!», «Планом Рейгана — наше рішення «ні!». До загону велосипедистів нашої десятирічки приєдналися велосипедисти Уздецької СШ.

О. КОБЕЛЬ,
секретар учнівської комсомольської організації Гільчанської середньої школи Здолбунівського району.

МАСОВИЙ рух винахідників та раціоналізаторів став однією з головних рушійних сил науково-технічного прогресу. Тому з року в рік зростають вимоги до організації ВТБР, ускладнюються завдання, які їм доводиться вирішувати.

Зараз в області нараховується понад 45 тисяч членів ВТБР. Це загін ентузіастів, постійно націлених на пошук, здатних вершити ве-

кій діяльності. Рада ВТБР урочисто вітає новачків із здобутками і вручає їм свідоцтва на першу раціоналізаторську пропозицію.

Однією з найбільш масових форм залучення молоді до творчості є школи молодого раціоналізатора, де слухачі вивчають актуальні проблеми виробництва, питання винахідницької та раціоналізаторської діяльності. Такі школи працюють на Ровенському льонокомбінаті,

робничого об'єднання «Ровнозалізобетон», Рокитнівському скляному заводі, будівельному управлінні № 3 «Шляхбудтресту», Корецькому, Бабино-Томашівському цукрових комбінатах, «Облводканалі» лише 1—2, а на головному підприємстві «Ровнотрансільгосптехніка» та в облторгуправлінні — жодного.

Причини такого стану різні, та головне, на мою думку, полягає в тому, що ефек-

центальному упіввермазі.

Не підраховується економічна ефективність у колгоспах Ровенського, Здолбунівського та Гощанського районів. У спеціалізованому будівельно-монтажному управлінні «Спецбуд» комбінату «Ровнопромбуд» зареєстровано 5 рацпропозицій, а фактично оформлено лише дві.

Мають ще місце в організаціях області і випадки, коли винахідники не можуть отримати матеріальну винагороду. Наприклад, працівнику Костопільського районного шляхового управління Є. Ференцеву за винахід, впроваджений два роки тому, який дає значний економічний ефект, ще й досі не виплачено матеріальну винагороду...

Завдання, поставлені XXVI з'їздом ЦК КПРС, листопадом (1982 р.), червнем (1983 р.) Пленумами ЦК КПРС перед організаціями ВТБР, вимагають від нас пошуків нових форм та методів винахідницької роботи, які сприятимуть все більшому залученню до творчості працівників виробництва, зміцненню співдружності трудівників розумової та фізичної праці.

Наш обов'язок — утвердити такий стиль роботи, який поєднував би творчу ініціативу з виконавською дисципліною, колективністю у розробці рішень з особистою відповідальністю кожного за доручену справу.

А. БІДЮК,
голова Ровенської обласної ради Всесоюзного товариства винахідників та раціоналізаторів.

© КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ: СТИЛЬ РОБОТИ

Не репетиція — життя!

Спадок йому дістався нелегкий. Ні, не можна сказати, що попередній секретар бездіяв, та все ж справи у комсомольській організації скляного заводу встигли піти на спад за той проміжок часу, доки попередньому ватажку знайшлась заміна.

А Женя освоївся тут на диво швидко. На заводі усього півроку, та вже так звик до колективу, а колектив до нього, що здається завжди був тут секретарем комітету комсомолу. Хоча, коли бути відвертим, не було легко. На скляному заводі 16 цехових комсомольських організацій. Найбільша з них об'єднує понад двісті комсомольців, найменша — вісім. А всього на обліку в осередку скляного заводу 890 комсомольців. Отже, відразу виникли у справі такого великого осередку зовсім нелегко. І щоб одразу виявити усі слабкості і сильні сторони груп і цехових комсомольських організацій, Євгеній Нікітчук запланував провести у них збори з єдиним порядком дня. Тему обрали найзлогороднішу — обговорення рішень червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС. Перед зборами секретар побував у кожній цеховій, переглянув документацію, допоміг підготувати збори. І вже у ході підготовки зборів зрозумів, що не всюди справи йдуть добре. Найважче, мабуть, було з цехом товарів народного споживання. У ньому — дві комсомольські групи. Збори в них постійно переносились. Світлані Лісецькій, секретарю цієї цехової, не вдалось налагодити в осередку дисципліну, на збори дехто з спілчан попросту не з'являвся. «Та й якщо бути відвертим, — каже Нікітчук, — збори тут проводити звикли врятувати». Все ж, збори, що врешті-решт відбулись і в цій цеховій організації, дозволили, по перше, з абсолютною ясністю виявити стан справ тут, а, по-друге, оживили внутрішню роботу.

Згодом комітет комсомолу підготував підсумкову загальнозаводську конференцію, яка визначила завдання комсомольської організації, що випливають з рішень червневого Пленуму ЦК КПРС.

Збори і конференція стали ніби генеральною репетицією перед звітами і виборами, що пройшли в осередку завдяки такій попередній підготовці більш організовано. Взагалі Євгеній вважає, і без сумніву, вважає вірно, що найважливіший показник боєздатності, активності, організованості осередку — комсомольські збори. А тому кожні з них готує наполегливо і детально. Безліч разів наперед «прокручує» для себе основні моменти зборів, ніби влаштуовуючи генеральні репетиції для однієї дійової особи.

І вже потім, коли не в «репетиції», у житті, збори викликають резонанс, приймають ділові рішення, викликають суперечки, диспути, він радіє: значить, не марними були зусилля, затрачені на підготовку.

Цього року завдяки такій напруженій роботі комсомольці підприємства першими в районі розробили і прийняли положення про організацію соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів за раціональне і бережливе використання матеріалів, сировини і електроенергії. Комсомольська організація вперше порушила на підприємстві питання про колективну відповідальність за порушення трудової дисципліни. Це питання обговорювалось на звітні виборних зборах в усіх групах і цехах.

Перелік таких більших і менших починань можна продовжити, та суть не в довжині списку. Суть ось у чому: за короткий час секретар комітету комсомолу зумів довести, що ключ до успішної діяльності комсомольської організації сховано у зразковій внутрішній спільковій роботі.

Насамперед комітет комсомолу навів порядок в обліку (зараз в організації є всього один комсомалець, що вибув без зняття з обліку). Посилено контроль за виконанням прийнятих рішень, не допускається заборгованість внесків. Отже, зросла активність і на зборах, і між зборами, отже, народжуються цікаві думки, пропозиції, іде напружена робота вже не для репетицій — для життя.

Л. АРТИНЮК,

м. Костопіль.

О. БАЛАНЧУК.

© РІШЕННЯ XIX З'ЇЗДУ ВЛКСМ — В ЖИТТЯ!

АКТИВІЗУВАТИ ТВОРЧІСТЬ

літні справи. Тільки торік завдяки зусиллям новаторів на підприємствах та в інших організаціях області було впроваджено 1904 раціоналізаторських пропозицій, що дало можливість звільнити від тяжкої ручної праці 741 робітника, покращити умови майже 1500 трудівникам.

Особливо приємно відзначити те, що активну участь в роботі товариства беруть комсомольці та молодь, котрі щороку впроваджують у виробництво понад 2 тисячі раціоналізаторських пропозицій. І в цьому велика заслуга первинних організацій ВТБР. Вони спільно з комітетами ВЛКСМ виховують у юнаків та дівчат потяг до творчості, пошуку.

Так, на Ровенському льонокомбінаті стало доброю традицією відзначати перші успіхи молоді в новаторсь-

ких РВО «Азот», заводах високовольтної апаратури, імені 60-річчя Жовтня та інших.

Всього в області діє 117 шкіл молодого раціоналізатора, 1969 гуртків технічної творчості. Розроблено комплексну програму по залученню юнаків та дівчат області до боротьби за прискорення науково-технічного прогресу.

Однак сьогодні мені хотілося б зупинитися в основному на проблемах, яких, на жаль, у нас багато. Найбільше хвилює те, що винахідництво та раціоналізаторство серед молоді не набуло масового характеру. Наведу приклад. Якщо на підприємствах облільгосптехніки на кожні 100 молодих працівників 19 раціоналізаторів, в РПО «Азот» — 5,5, то в організаціях тресту «Облшляхбуд», «Ровнокомунтранс», механізованої колонії № 22, ви-

тивність існуючих шкіл молодого раціоналізатора надто низька. До того ж їх створено тільки в чверті первинних організацій ВТБР області.

Обласним, районним радам та первинним організаціям ВТБР слід збільшити кількість шкіл молодого раціоналізатора, підвищити контроль за якістю їх роботи.

В багатьох ПТУ Ровенської області добре поставлена справа по вихованню майбутніх новаторів виробництва. Але досвід цей поки ще не поширено серед решти закладів профтехосвіти. Певна річ, від такої «гласності» годі чекати віддачі.

Серйозні порушення діючого законодавства з питань строків розгляду пропозицій виявлені на Дубнівському м'ясокомбінаті, в фірмі «Одяг», Ровенському

цей «нетиповий факт» простою мовою було сисати на рахунок тих восьми процентів верстатів, які підлягають плановому ремонту. Однак в тому ж таки дванадцятимісячному терміні, де знаходилась штампувальна ділянка, в протязі іншого, стояла тиша. Ні один із чотирьох пресів не працював, хоч, як запевнив Борис Дмитрович, усі були «на ходу». Просто, частина жінок з цеху, в тому числі й штампувальниці, — «на конферті в заводському клубі», — так запрості пояснили в один голос і старший майстер, і технолог.

Одинадцятий цех — зовсім поруч Розділяє їх хіба що невисока металічна стіна. Але, як виявилось, в питанні ефективного використання устаткування заготовельно-зварювальний і механічний цехи різніть мало що. Приміром, ще в лютому надійшло в цех два гідрокопіювальні верстати І6К20М, а на початку березня, згідно графіка — стали до ладу. (Слід сказати, що на високовольтному відмовились від монтажу устаткування представники заводу-поставника, чим досягнуто значного економічного ефекту). Однак пройшло більше півроку з моменту пуску, а верстаги, виявляється, ще до цих пір знаходяться в стадії виробничого освоєння. Причому, в першу зміну ні один, ні другий верстати ніхто так і не «освоював». Правда, в другу став до одного А. П. Бондаренко з учнем. От і виходить, що виграли, економіли час в процесі монтажу і тут же програли, втративши його від незадовільної експлуатації верстатів. Хоч, як запевнив начальник механічного бюро цеху М. І. Домашенко, з початку наступного місяця обидва гідрокопіювальні верстати будуть працювати з стопроцентною віддачею. І одразу обмовився — це в тому разі, коли не буде затримки з копірами. Ахе, мовляв, в такому разі технічні служби цеху будуть ні при чому. Отож хоч так, хоч інакше, а твердої гарантії, що сучасні, високопродуктивні верстати, корпус яких прикрашає державний Знак якості, нарешті запрацюють на повну потужність, так і немає.

П. ВОРОБЕЙ,

громадський кореспондент «Зміни».

СПІВЦІ РЕВОЛЮЦІЇ

У гуртожитку № 2 виробничого об'єднання «Азот» відбувся літературний вечір, організований за ініціативою вихователя Діни Абрамівни Камельмахер, старшого бібліотекаря профспілкової бібліотеки Алли Анатоліївни Ермаченко, культпрацівника клубу хіміків Маріани Олександрівни Ярославцевої.

Біля сцени у червоному кутку столик з портретами улюблених поетів молоді, виставка їх творів. На вечорі прозвучали розповіді про Олександра Блока, Сергія Єсеніна і Володимира Маяковського, дівчата декламували вірші цих поетів, присвячені Жовтню, Леніну, партії.

О. БАЛАНЧУК.

© ЦІНУ ХВИЛИНУ П'ЯТИРІЧКИ

ПРОСТО І ПЛАНОВО-НАДПЛАНОВІ

вийшов із ладу ще чотири дні тому і тільки на п'ятий ремонтна служба стала усувати неполадки. Цікавлюсь у Віктора Тимошевського, за яким закріплений верстат: чим же займався він і як виконував план усі ці дні.

— Який там план, — махнув рукою хлопець, — працював удвох з Миколою Риваком почергово на одесму верстаті і, як наслідок, — плану ні в нього, ні в мене.

Прокоментувати даний випадок прошу технолога цеху Б. Д. Різняка:

— Основна причина та, що верстати у нас старі, фізично зношуються і часто виходять з ладу. Ремонтники ж працюють у нас в одну зміну, тож, по суті, друга зміна залишається без їхньої допомоги (верстат Віктора поламався в другу зміну). Але ми виходимо з положення завдяки тому, що верстати в нас спарені і в разі поломки одного ми одразу переводимо робітника на інший, одноступінний. Випадок з Віктором — прикрий, але не типовий факт...

Що ж, здавалось би, все вірно; і

КОНКУРС ПРОДАВЦІВ КНИГИ

Днями в Ровно відбувся конкурс професійної майстерності молодих продавців книжкових магазинів. Двадцять дві юних представниць цього фаху боролись за першість на напружених етапах конкурсу.

Переможцем стала старший продавець Ровенського клубу-магазину № 2

Людмила Парасюн. Вона представляла нашу область на республіканському конкурсі в Києві.

НА ФОТО: учасниці обласного конкурсу професійної майстерності продавців книги.

Фото Ю. САФІРА.

Таких обелісків війнам, що заглипили в роки Великої Вітчизняної війни, на багатостраждальній білоруській землі сотні. Височить він і на околиці Теребежова, що майже на кордоні двох наших республік. Вічним сном спочивають тут десятки солдатів і офіцерів, які полягли в липні 1944 року, визволяючи село від німецько-фашистських загарбників.

Нещодавно юні слідопити місцевої середньої школи виявили останки сімох радянських воїнів. Відбулось перезахоронення. На траурний мітинг вшанувати пам'ять загиблих прийшли представники громадськості з Століна й Дубровиці, школярі — учасники спільної операції «Полум'я», що пройшла на території сусідніх районів України й Білорусії.

В почесній варті біля обе-

вами кривавої оргії запродавши українського народу стали й Килина Хомич, її семимісячна донька, мати, брат.

Понад чотири десятиліття минуло відтоді. В Людині споруджено пам'ятник К. П. Хомич, її ім'ям названо місцеву сільську восьмирічну школу, ряд матеріалів музею Дубровицького збройного повстання розповідають про шлях життя і боротьби мужньої жінки.

...Хлібом-сіллю зустрічали людину учасників естафети біля пам'ятника нескореної Килині. У вітальному, виструнчили у почесній варті вздовж алеї.

Далі — естафету приймає Дубровиця.

14 ЛИПНЯ 1941 року з одного з московських аеродромів піднявся в по-

ні Шевченка, що діяв на території району, — Марії Олександрівни Трибунської.

ДБАЙЛИВО доглянути землянки на місці колишньої стоянки 2-ї партизанської бригади особливого призначення під командуванням С. П. Каплуна, що в лісі під Жаденом, — кінцевому пункті на маршруті естафети миру й пам'яті. На ранок неділі призначено мітинг протесту, спортивні змагання. А зараз навколо стоянки виростає ціле наметове містечко. Тут, то там спалахують багаття, приступають до роботи куховари. Прийшли у табір і місцеві жителі — ветерани Великої Вітчизняної війни. Тісним колом їх оточують школярі. Слухають спогоди.

Ось розповідає про боротьбу народних месників Петро Омелянович Савич. Воював у загоні Максима Місюри, як зв'язковий не раз бував на стоянці бригади С. П. Каплуна. Закінчив війну в Австрії, нагороджений двома орденами, медалями. Давно прийшов час заслуженого відпочинку, та П. О. Савич продовжує працювати в колгоспі імені Чапаєва. А он оточили юнаки й дівчата Олександра Архиповича Легкого, дали — Юрія Петровича Васінського, Кліма Клімовича Левковича. Спогади про фронтових друзів, про партизанські операції, про післявоєнне життя. Про що б не згадували ветерани, обов'язково скажуть: «Хай ніколи не бачити вам війни, нема нічого кращого в світі, як мир!»

Заклично лине над табором мелодія «Бухенвальдського набагу». Мітинг протесту проти ядерної загрози, намагання заокреанізувати політиканів збити народи з шляху боротьби за мир і роззброєння оголошується відкритим. «Ні — війні!», «Не проспимо — вимагаємо миру», «Спинити голку озброєнь!» — летять над багатолюдними шеренгами учасників естафети гасла. Заклик до активної боротьби за мир — у виступах першого секретаря Столінського райкому ЛКСМ Білорусії А. І. Данича, вестерана війни К. К. Левковича, школярів та їх наставників. Одноставно вирішують учасники мітингу поставити підписи під листом протесту і відправити його в Брюссель, у штаб-квартиру НАТО.

«Хай завжди буде сонце» — лунає закличним акордом мітингу і естафети миру й пам'яті багатоголоса пісня. Прощаються українці й білоруси, які ще міцніше здружились за два дні. Прощаються, щоб знову і знову зустрічатись, щоб, як і весь радянський народ, усе прогресивне людство, знову і знову виступати за мир на планеті.

С. КОВАЛЕНКО.

м. Дубровиця.

Йти чи не йти?.. Марно чекала сну, десь забарвля. Склеплювала повіки, заводила вказівні пальці — тремтіли беззвоним листом і легенько торкалися один одного... Випадало йти...

Лунко цокотять по тротуару каблучки, а так гойдаються руські кучері, пофарбовані міддю призахідного сонця. «Може, повернутися?» Думкам підкорюючись, сповільнюється хода. — Але ні, чого, власне, мені боятися? Кожній дівчині колись вперше призначають побачення, на дійшов і мій час. Богдан... Таке ім'я неможливо і сам дивакуватий. Круглий відмінник, а обмежився слюсарством. Либонь мене агітувати? Хай лише спробує, розвернувся — і бачив таку; зрону на прощання: шановний, ми талож газети читаємо... Ніби й звичайний він, однак

ПЕРШЕ ПОБАЧЕННЯ

вразив мене чимось. Коли ж воно трапилося?.. Таки так... мій перший дзвінок, а його останній...

— На мене рівняйся, мала, — сказав тоді; прийнявши букет квітів.

О НОВЕЛА

До минулого року бачилась тільки з його фотографією. Вона й нині в актовому залі, серед абсолютних відмінників. Їх випуск дав кандидатів наук, майстрів спорту, інженерів, лікарів. Лише Богдан гав довільно. З'явився він в чотирьох, в спеціалі, постої перед аудиторією тюрмоярською: «Здрастуйте, я — представник шевців».

Його слухали, йому навіть аплодували... А вчора на випускній балу дівчата кумиром білих вальсів зробили,

буцімто дзиги одна перед одною... Що ж, коли сонця немає, воно й при місяці добре... Навчався в чотирьох, в спеціалі, постої перед аудиторією тюрмоярською: «Здрастуйте, я — представник шевців».

Ось і парк рівними алеями стелиться, легенько гойдає смарагдові кучері, пофарбовані міддю призахідного сонця. На дзеркальному пласі лебеді перешіптуються, а край берега з букетом тюльпанів червоноквітливих Богдан стоїть, красною милується, статично-урочистий, піднесений — такими бувають у найвідповідальнішу хвилину життя.

«Може, повернутися?..» Заплющила очі, але даремно вказівні пальці шукали один одного. Не знайшли.

М. КОРЧУН.

О ЛІТОПИС ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ

ЕСТАФЕТА МИРУ І ПАМ'ЯТІ

ліска — воїни Радянської Армії, ветерани Великої Вітчизняної війни. Траурний мітинг відкрив військовий комісар Столінського району М. Г. Гаврилюк, його змінюють біля мікрофону секретар партійної організації теребежовського колгоспу «Знамя Победы» І. І. Андрейчук, учасник війни Д. Л. Коржовник, учениця Річницької середньої школи № 2 Наталія Мирончук. У словах виступаючих скорбота вграт, ненависть до палів війни, заклик до боротьби за мир.

Хвилиною мовчання вшановують учасників мітингу пам'ять загиблих. Сколихуються від салюту, дрібно тріпотять листочками білокорі берези — безмовні стражі спокою полеглих визволителів. Під мелодію Гімну Радянського Союзу труну з прахом сімох радянських бійців опускають у могилу.

ВІД обеліска загиблим воїнам у Теребежові шлях учасників естафети миру й пам'яті проліг в Дубровицький район, у Людинь, до пам'ятника К. П. Хомич.

Після воз'єднання західноукраїнських земель в єдиній Радянській державі Килина Панасівна 1939-го року стала першим депутатом Верховної Ради УРСР від Ровенської області. В лихоліття війни залишилась у рідному селі Пізне, нині Партизанське. Рух народних месників не давав спокою ні фашистам, ні їх прислужникам — українським буржуазним націоналістам. Не на партизанах, то хоч на мирних жителях зганяли свою безсилу лютю окупівлі. Одна із літніх ночей 1943 року стала останньою в житті 27-річної Жерг

вітря військовий літак, на борту якого разом з іншими патріотами, які направлялись на Ровенщину для організації підпільної боротьби, був і дубровицьчанин Олександр Онуфрійович Кренько.

Минуло менше місяця, як почалась війна. Та досвіду боротьби з фашизмом Креньку було не познати. Добровольцем він самовіддано захищав разом з патріотами Іспанії революційну республіку від фашистських заколотників і німецько-італійських фашистів у період 1936—1939 років, був комісаром кулеметної роти.

Бойовий гарт, набутий в Іспанії, вірно послужив Олександру Онуфрійовичу в дві битви рідної країни з фашизмом. Прибувши на Полісся, група Кренька довго відбивалась від переслідування поліцаїв. В серпні 1941 року створив підпільну організацію, до якої увійшли дві його доньки — Марія та Олімпіада, бойові побратими М. І. Петрушко, Я. І. Нашора, А. О. Главинський та інші патріоти. У 43-му О. О. Кренько мужньо зустрів смерть від руки окупівця.

Іменем О. О. Кренька названо одну з вулиць у Дубровиці. І на зборі дружини місцевої середньої школи № 1, що відбувся у ході операції «Полум'я», його ім'я присвоєно піонерському загону 4-А класу. Школярі взяли шефство над могилкою героя.

З увагою, зацікавлено слухали господарі й гості тематичного збору дружини «Вітчизну воли відстоїти в боях» виступ дочка О. О. Кренька, в роки Великої Вітчизняної війни зв'язкової партизанського загону іме-

Фотоінформація

САЛЬВАДОР. Борець фронту національного звільнення імені Фарауандо Марті в короткій хвилині відпочинку. Фото АП-ТАРС.

НДР. 25 років тому введено політехнічне навчання в середніх школах республіки, повідомляє агентство АДН, розповсюджуючи фото дев'ятикласника Уве біля токарного станка в сучасному політехнічному центрі Нойбрандербурга. Таким чином, був зроблений важливий крок на шляху вирішення ключового питання про виховання гідної зміни робітничого класу. Перші трудові навички і основні знання про професії юнаки і дівчата одержують ще на шкільній парті. Фото АДН-ТАРС.

О ГІО НА МАРШІ

ПОВЕРХ НА ПОВЕРХ...

...Із Северодонецька у Ровно на одну з будов були відражені машиністи кранів М. Я. Кравцов та А. П. Ксеноненко. Поселили їх у гуртожитку № 3 по вул. Відінській, № 29, житлово-комунальної контори комбінату «Ровнопромбуд». Михайло Якович — пристрасний шахіст. І вже у перший вечір він зміг переконати, що його захоплення розділяють багато мешканців гуртожитку. Затративши всього дві хвилини, щоб отримати у вихователя Віри Олегівни Касьяненко комплект шахів, гість із Северодонецька з задоволенням пер провів своє дозвілля за улюбленим грою... Захоплення Анастасія Прокоповича інше. Його серце віддано оздоровчому бігу. І вже першого ранку, коли зібрався бігати, він був приємно здивований, коли десятки мешканців гуртожитку разом з ним вийшли на бігову трасу, яка, до речі, знаходиться тут же поруч з гуртожитком.

Олександр Юрчук, інструктор факультету ЖЖК, пояснює, що в цьому гуртожитку оздоровчим бігом займається понад 150 чоловік. Правда, не всі мають змогу робити це регулярно: заважають відраження, нічні зміни, від'їзди додому на вихідні дні... Зрештою це труднощі характерні для всієї фізкультурно-масової роботи цього гуртожитку і всіх 9 закладів, які обслуговує інструктор. І все ж, за його думкою, найкращим серед них є, безумовно, гуртожиток по вул. Відінській, 29.

...Проте слід згадати ще про одну не менш важливу проблему, яка стоїть тут перед фізкультурним колективом, це величезна плінність мешканців. Гуртожиток — не квартира. У своєму помешканні люди живуть роками, інколи все життя. А тут, у гуртожитку, дивись — пройшло кілька місяців і вже мешканця немає: одні одружуються, іншим дається окрема квартира, треті переходять на інші підприємства і також залишають гуртожиток. І за цієї великої плінності тільки диву даєшся, як зберігаються тут постійно спортивні секції, як проводяться тут спартакіади з незмінною участю команд всіх поверхів і, нарешті, якими постійними бувають успіхи цього колективу у найголовніших для них поєдинках — спартакіадах гуртожитків комбінату «Ровнопромбуд» та гуртожитків будівельників області, які щорічно проводить обком профспілки. Протягом останніх 4—5 років мешканці із Відінської, № 29 постійно перемагають у комплексних змаганнях усіх престижних змагань.

Звичайно, перемоги даються нелегко: формування команди, постійні тренування, постійна напружена змагання. Адже, як ми вже сказали, — контингент тут не постійний. Тому, мабуть, цілком правильно і раціонально діє Олександр Юрчук, який намагається відразу ж познайомитись з новоселами, з першої хвилини залучити їх до активних занять.

Будемо відвертими: не завжди це вдається, не завжди молода людина приймає таке запрошення до спортивної секції. Скоріше навпаки під різними видами чимало людей намагається відмахнутися від спорту. І тут на допомогу інструктору приходить Віра Олегівна. У вихователя свій підхід до людини. У фізкультурі В. О. Касьяненко справедливо бачить не тільки засіб фізичного удосконалення, а, передусім, могутній інструмент виховання.

Так, кілька років тому вселився в гуртожиток Юрій Момоток. Хлопець тримався якось осторонь — громадським життям не цікавився, так і сяк намагалась вихователь втягнути свого мешканця до більш активної участі у громадському житті, але даремно. Поки не доручили Юрію відповідати за спортклуб. Хлопець взявся за справу. Потім виявилось, що йому до вподоби настільний теніс. У цю пору свого столу не було і Юрій Момоток взявся разом з іншими зробити

ЗНАХІДКА НА ГОРИЩІ

Тайник революційного підпілля виявлено на колишній околиці Іркутська. У старому будинку, підготовленому до знесення, школярі знайшли жмут паперів, які належали місцевому комітету РСДРП. В ньому виявилась лєнінська «Іскра», газети — «Соціал-демократ», «Новий луч» з печаткою Іркутського комітету партії.

У співробітників обласного краєзнавчого музею, куди школярі доставили знахідку, виникло припущення, що це — сліди підпільної більшовицької бібліотеки. Крім газети, у жмуті були листівки з текстом програми партії, надруковані в друкарні комітету. Інтерес викликає ілюстрована газета під назвою «Пулемет», на першій сторінці якої зображено робітника, а під ним підпис: «Портрет його величності пролетаріату росій-

ського». Поруч вміщено текст «Марсельези», карикатури, що висміюють самодержавство.

Добре збереглися телеграми — живе свідчення активної участі сибіряків у революційному русі. Одна, датована 1905 роком, була надіслана в Петербург прем'єр-міністрові Вітте: перший з'їзд робітників і службовців сибірської залізниці висловив рішучий протест проти сваволі реакції щодо борців з самодержавством.

Щодо самого тайника, то його місцезнаходження істориків не здивувало. Тут, недалеко від залізничної станції, ще наприкінці минулого століття виникло робітниче передмістя — опора більшовицького підпілля. Вдалося встановити ім'я господаря будинку. Ним виявився активний учасник революційних подій в Іркутську, робітник-залізничник В. Якунін.

Документи, знайдені юними слідопитами, займуть місце в експозиції музею, присвяченій революційному минулому краю.

Кор. ТАРС.

(Закінчення на 4-й стор.)

НАША АНКЕТА

«Зміна»-84

Шановні читачі! 1983 рік закінчується. І по традиції ми запрошуємо вас подумати разом з нами про те, якою бути «Зміні» в наступному році. Ваші дружні поради нам дуже допомагають. Ми їх врахуємо, плануючи свою роботу.

Тож давайте подумаємо, чи все нам вдається, чи завжди ви задоволені результатами нашої праці? Що ви бажаєте поліпшити, щоб «Зміна» стала цікавішою, зрозумілішою і необхідною для вас газетою? Пропонуємо вам взяти для себе лише ті питання, які вас цікавлять. А якщо захочете запропонувати нові теми, то, будь ласка. Зробіть це на окремому листку. Запрошуємо до співробітництва.

1. Скільки років ви читаете «Зміну»?
2. Ви передплатуєте газету чи купуєте її в киоску?
3. З якої сторінки звичайно починаєте читати газету?
4. Які теми більше всього привертають вашу увагу?
5. Які — менше? Чому: не цікавитеся ними, чи газета нецікаво подає їх?
6. Які проблеми внутрішнього життя комсомольської організації вас хвилюють? Про що на цю тему ви б хотіли прочитати в нашій газеті?
7. Чи задовольняють вас матеріали під рубрикою «Змагання — масовість, дівість»; «Цілий хвилину п'ятиріччю»? Які виробничі проблеми ви б хотіли висунути на обговорення читачів?
8. Наш сучасник — робітник, хлібороб, інженер, студент, учений. Він може бути представником будь-якої професії, але неодмінно повинен бути цілеспрямованим, ідейно загартованим громадянином великої Країни Рад. Що ви особисто розумієте під поняттям «громадянська позиція»? Які проблеми ви б запропонували для обговорення в нашій сторінці «Аргумент»?
9. Ваші думки щодо тематичної сторінки «Синій птах», в якій піднімаються питання життя і навчання старшокласників. Про що хотілося б тут поговорити, поміряти або посперечатися?
10. Театр, кіно, музика. Ці теми люблять всі. Чи все вдається нам у висвітленні їх?
11. Про які антисоціальні прояви, на ваш погляд, газеті треба писати більше?
12. Запропонуйте свій аспект розмови про проблеми молодого сім'ї.
13. Як, на вашу думку, «Зміна» пише про військово-патріотичне виховання і спорт? Які теми і рубрики ви б запропонували для газети на наступний рік?
14. Що ви думаєте про роботу наших фотокореспондентів, художників?

Чекаємо ваших відповідей, дорогі читачі! Обіцяємо: всі ваші пропозиції будуть враховані, а найцікавіші — найдуть відображення на сторінках газети.

Редакція дякує вам за участь в анкеті і нагадує про те, що передплата на нашу газету продовжується.

Надсилаючи анкету, на конверті зробіть помітку: «Зміна»-84.

Наша адреса: 266000, Ровно, редакція газети «Зміна».

ПОВЕРХ НА ПОВЕРХ...

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

стіл. І з тих пір Юрій Момоток завзятий тенісист. Сам грає, а скільки інших хлопців залучив у секцію! Змінилося і його ставлення до громадського життя. Охо-че відвідує лекції, бібліотеку, дбає про порядок у спорткімнаті, є членом ради гуртожитку.

Монтажнику Михайлу Ятушинському теж допоміг розкритися спорт. Запросили Михайла брати участь у шаховому турнірі. За дошккою виявилось, що він відмінний шахіст. Тоді доручили йому допомогти організувати турнір на своєму поверсі. Така робота цілком захопила його. І тоді призначили його фізоргом на своєму поверсі. Михайло Ятушинський виявився різностороннім спортсменом — влучним стрільцем, добрим тенісистом. Він і став займатися з збірною гуртожитку з настільного тенісу. Саме такі активісти, як Ятушинський, Момоток, Валерій Федорчук, який тренує шахістів, є головною опорою у всій фізкультурно-масовій роботі гуртожитку.

Саме збірні поверхів ведуть між собою боротьбу в спартакіадах гуртожитку, які вже стали традиційними. Причому проводяться вони двічі на рік — весною та восени. Така спартакіада включає у свою програму 4—5 видів спорту: волейбол, настільний теніс, шахи і шашки. Інколи — стрільбу або окремі легкоатлетичні дисципліни. Саме регулярність цих змагань, постійна націленість фізкультурників кожного поверху на перемогу і загальна підтримка товаришів стимулює спортсменів завжди бути у бойовій спортивній формі. І це дає ключ до пояснення причин постійних успіхів спортсменів цього гуртожитку у спартакіадах, чемпіонатах яких вони є вже 4 роки підряд. Успіх обумовлений ще тим, що тут намагаються з попередніх змагань залучати якомога більше людей. Відрадно, що, починаючи з вересня цього року, регулярно стали проводитися поєдинки у колективі кожного поверху. Це не тільки максимально збільшило кількість учасників змагань, що само по собі винятково важливо, але і дозволило виявити чимало нових талановитих спортсменів. І це, безумовно, зміцнює збірні кожного поверху і гуртожитку в цілому.

Розповідаючи про гуртожиток № 3, хочеться відмітити ще один штрих — забезпеченість колективу спортивними базами. У гуртожитку своя спортивна кімната. Тут можна пограти у теніс, займатися гірським спортом. В залах зручно і затишно грати у шахи і шашки. Іншої бази у колективі немає. Проте дбайливість керівників гуртожитку дає можливість і всім іншим спортивним загонам займатися безперешкодно на інших базах. Так, волейболісти займаються на майданчиках гуртожитків по вулиці Відінській, № 8. Легкоатлети користуються базою СШ № 11, стрільці — тиром МПТУ № 1 тощо.

Для того, щоб характеризувати рівень спортивно-масової роботи, приведу лише одну цифру. Торік 134 мешканці гуртожитку склали нормативи комплексу ГПО. А проживає тут всього 350 будівельників. Тобто значакціями стали майже 40 процентів всіх мешканців. А за нормативами Спорткомітету СРСР передбачено готувати щорічно тільки 10—11 процентів значакців від кількості працюючих у трудових колективах.

Д. ФЕДОРЧУК.

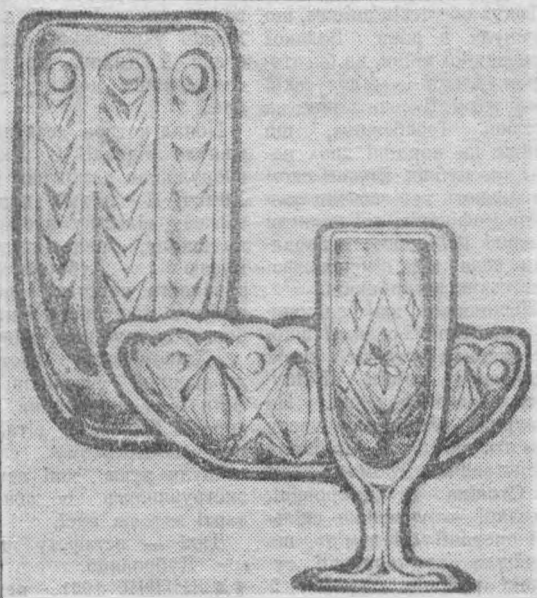

ДОПОМАГАЄМО ДАІ

РОВНО. Велику роботу по пропаганді правил вуличного руху проводять працівники Ровенського ДАІ. В багатьох школах обласного центру створено спеціальні заходи регулювальників дорожнього руху. Недавно проходив республіканський огляд юних інспекторів, де закін регулювальників з Ровенської школи інтернату став переможцем.

НА ФОТО: юні регулювальники на заняттях.

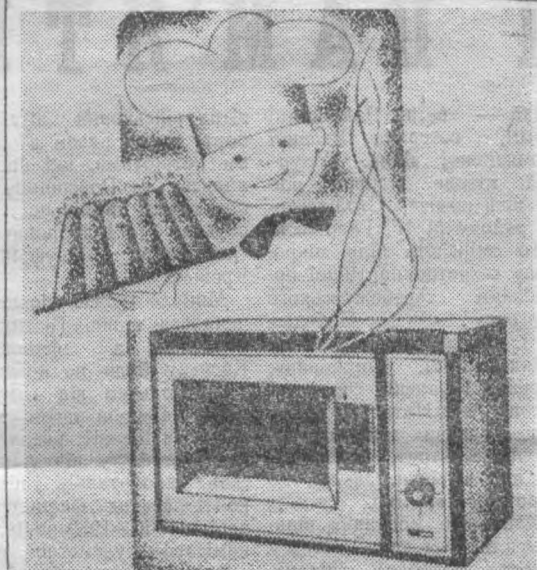
(Фотохроніка РАТАУ)

Кришталевий посуд — не тільки окраса столу, а й чудовий подарунок.

У магазинах «Посуд», «Господарські товари» споживчої кооперації можна вибрати до будь-якого вподобання кришталеві вазни, фужери, фруктовниці, цукернички, а також різноманітні набори вітчизняного та імпортованого виробництва.

Вироби вартістю понад 60 карбованців можна придбати в кредит.

«Електроніка» — електрична піч, в якій для нагрівання використовується струм напівпровідникової частоти.

Про широкі можливості її свідчать такі дані:

- в 3—6 разів скорочує час на приготування їжі;
- продукти ніколи не пригорають;
- страви в печі можна готувати в будь-якому посуді, крім металевого;
- тривалість нагрівання їжі забезпечує реле часу.

Нігнється піч від електромережі напругою 220 вольт. Габарити — 610х485х385 мм, маса — близько 45 кг.

Купити «Електроніку» можна в магазинах «Господарчі товари», «Техніка» споживчої кооперації.

Ціна — 270 карбованців.
РОВЕНСЬКА ОБЛСПОЖИВСПІЛКА.
УКООПТОРГРЕКЛАМА

Незабутня подія відбудеться сьогодні в житті секретаря комітету комсомолу Березнівського МПТУ № 4 Світлани Страпчук та секретаря комітету комсомолу Червоноармійського ЦСПТУ № 6 Аркадія Кравця — вони з'єднають свої долі.

Великого сімейного щастя, незгасного кохання, злагоди бажають молодому подружжю Березнівський і Червоноармійський райкоми комсомолу, Ровенський обком ЛКСМ України та редакція газети «Зміна».

Радісна, незабутня подія відбудеться в житті секретаря Корецького райкому комсомолу Тетяни Пруднікової та інженера Московського авіаційного інституту Сергія Вороніна — вони стануть на спільний рушничок щастя.

Світлий щасливих днів, незгасного кохання на всі роки подружнього життя бажають молодим Ровенський обком, Корецький райком комсомолу і редакція газети «Зміна».

«СМЕНА» —
орган Ровенського
обкома ЛКСМУ
(на українському мові).

НАША АДРЕСА:
266000 Ровно,
вул. Разіна, 89.

Телефони відділів: комсомольського життя — 2-69-44, пропаганди, патріотичного виховання, спорту — 2-63-27, робітничої і сільської молоді — 2-69-44, учнівської і студентської молоді — 2-40-12, листів і масової роботи — 2-23-39, бухгалтерії — 2-63-61, коректорської — 3-17-09, відповідального секретаря — 2-70-78, редактора — 2-70-47.

Газета виходить тричі на тиждень: у вівторок, четвер, суботу. Друж. високий, обсяг 1 аркуш, ярк. Обласна друкарня ім. ХХVІ з'їзду КПРС, м. Ровно, вул. К. Лібкнехта, 10.

Т. о. редактора
Є. ГЕРБОЛЬД.

Тираж 67110.
Індекс 61151.

БН 02149. Зам. 481.